

No ens enganyem. Ha guanyat el 155 a Espanya.

written by Joan-Pere Le Bihan | 4 de maig de 2019

Reconec que sentint els resultats de les eleccions em sentia millor que el matí. El trio de les dretes extremes no acaba de sumar... aparentment.

Ja han passat unes hores i recordo l'article que em va publicar l'Unilateral: *Poli bo, poli dolent* i les darreres tendències em confirmen que el Sr. Sánchez no es vol sentir lligat ni per Podemos ni pels independentistes bascos o catalans. Vol governar sol si és possible.

Alguns em diran: "però que no era d'esquerres?"

Mirem-ho de més a prop: El president espanyol sap que les polítiques massa obertament repressives contra Catalunya provoquen reaccions i mobilitzacions enormes. També sap que provoca solidaritat i simpaties a una part d'Europa i del món, que Espanya té mala fama. Vol ser prudent. Però ens ha avisat ben clarament: NI REFERÈNDUM NI AUTODETERMINACIÓ.

Aliar-se amb partits que reclamen que s'apliqui el dret internacionalment reconegut d'autodeterminació el podria posar en una situació delicada si el moviment democràtic català continua creixent i guanyant complicitats.

El seu objectiu probable serà de reconèixer certes mancances dels governs anteriors, de respectar un xic més la llengua (que de tota manera va perdent locutors habituals segons ens ho expliquen els entesos, vegeu: <http://llenguairepublica.cat/prodsite/wp-content/uploads/2016/04/Llista-tancada-de-primers-signants-llegida-al-Paranimf.pdf>) i, d'aquesta manera treure, desmotivar votants sobiranistes amb el miratge d'una "España plural" que només existeix quan es tracta de convèncer un cert percentatge de catalans. Basta

recordar les declaracions d'en Pepe Borrell i d'un bon grapat de barons socialistes que amb molt de gust cridarien també "A por ellos!".

Aleshores no li convé pactar amb els que li varen permetre de guanyar la moció de censura. Governar sol, sense compromisos, li permetrà, si no se'n surt amb el pla que acabo d'esmentar, de tornar a posar en marxa el 155 que el trio de les dretes votarà sense cap mena de recança.

Hem de felicitar de tot cor els nombrosos diputats i senadors independentistes i sobiranistes, en particular els que són a la presó. Hem viscut una victòria històrica de l'independentisme a les Corts espanyoles. No hem d'oblidar però, que les nostres institucions continuen sota vigilància, que la repressió es va estenent als funcionaris i que necessitem la bandera del nostre Govern legítim a l'exili per continuar la feina d'internacionalització de la nostra lluita democràtica i per fer créixer la idea d'una negociació entre dues nacions: l'espanyola i la catalana, sense les supeditacions i tractacions que impliquen la pertinença al Parlament de l'Estat del qual ens volem desfer.

No hi haurà reforma de la Constitució, ho sabem tots, les majories per fer-la no existeixen (i si existeixen, seran per recentralitzar).

L'acció combinada del Govern de Quim Torra, dels diputats independentistes i sobiranistes al Congrés, dels senadors i del Govern legítim il·legalment destituït pot permetre un aïllament més gran de la política repressiva de l'Estat i, de retruc, un qüestionament més profund en el si de la part democràtica de la població espanyola, de l'actitud de la capital de l'imperi vers els drets de la població catalana. Remarquem que, veient els resultats d'Euskadi, aquesta acció es pot completar amb els electes d'aquest territori.

Si sabem combinar correctament la majoria sobiranista de

Catalunya amb la personalitat sobirana del nostre país, cada cop més present internacionalment, continuarem guanyant. Ho saben, per això volen impedir l'entrada del president al Parlament Europeu encara que sigui d'una manera més que barroera.